

бъха захвърлили пушките и мунициите си. Най-силните излизаха напредъ, а слабите оставаха назадъ. Постоянно хора падаха край пътя и се отказваха да вървят по-нататъкъ. Хиляди ранени се мъчеха да настигнат другарите си и, като не получаваха помощ отникъде, гинѣха единъ следъ другъ, „безъ да произнесатъ нито едно злословие противъ творците на тѣхните злини“.

И, колкото разстоянието отъ бойното поле се увеличаваше, толкова зрелището ставаше по-страшно. Около Черкеской, където бѣше Главното командване, то се превърна въ сѣщински хаосъ. На 20-и вечерята всички пътища, които водѣха къмъ станцията, бѣха препълнени съ тълпи отъ бѣгащи, които съ юмруци си отваряха пътъ къмъ влаковете, а самото село бѣше въ пламъци.

При такава обстановка, главнокомандуващиятъ, Назимъ паша, отдаде въ Черкеской директивата за отстъпление на Чаталджа. Съкрушенъ отъ хаоса, който царуваше около Главната квартира, той изгуби всѣкаква надежда за по-нататъшно съпротивление.

Въ сѣщото положение изпадна и II източна армия следъ отстъплението на 20-и октомврий.

Положението на 20-и октомврий вечерята.

Положението на българите. Положението на турците на 20 октомврий вечерята отъ северъ къмъ югъ бѣше следното:

III армия:

10-а гранична дружина — на крайния лѣвъ флангъ, въ Урумъ Бейли.

5-а дивизия остана между Бунаръ Хисаръ и Карагачъ дере, на позицията, на която бѣше миналия день. Само 3-а бригада бѣше минала източно отъ Карагачъ дере, при Соуджакъ.

1/3 бригада бѣше предъ 5-а дивизия, на височините източно отъ Соуджакъ дере, отъ двете страни на шосето.

Отъ 4-а дивизия, 2-а бригада заемаше Чонгора и височините предъ нея, 1-а бригада — въ Калайджикъой, а 3-а — въ с. Карагачъ.

6-а дивизия бѣше северно отъ Сатжкъой, на позициите, които заемаше миналия день.

Щабътъ на III армия — въ Йено.